

U RIJECI GOSTOVALA PREDSTAVA »SRCE MOJE KUCA ZA NJU« »MONTAŽSTROJA« I PLESNOG CENTRA »TALA«

Heroine hrvatskog teatra potlačenih

RIJEKA – Nakon zagrebačkog HNK-a predstava »Srce moje kuca za nju«, koprodukcija »Montažstroja« i Plesnog centra »Tala«, izvedena je i u Hrvatskom narodnom kazalištu Ivana pl. Zajca u Rijeci. Mjesto zbivanja nije slučajno odabrano, jer se redateljsko-dramaturški dvojac Borut Šeparović i Oliver Frlić u ovoj predstavi bavi hrvatskim nacionalnim mitovima i njihovom demitologizacijom. U tom sučeljavanju kazališta i društveno-političke realnosti radi se o nekoj vrsti nastavka »Turbofolka« i »Bakhi«, a ovoga puta kao primjer nacionalne identifikacije i ponosa uzeta je pobjeda hrvatske nogometne reprezentacije nad Englezima na Wembleyu. No, sada su u dresovima »repke« žene – u prvom poluvremenu plesačice i glumice, a u drugom žene sa Zavoda za zapošljavanje.

Prvi dio zamišljen je kao neka vrsta nogometno-plesnog spektakla, u kojemu izvrsno »istrenirane« izvođačice, u koreografiji Tamare Čurić, Larise Lipovac i Boruta Šeparovića, plesni pokret povezuju s nogometnom igrom. U pozadini slušamo prijenos spomenute

M. GRACIN

Izvršno »istrenirane« izvođačice plesni pokret povezale su s nogometnom igrom

utakmice, a glazbenu kulisu čine pjesme u rasponu od domoljubnih i Severine, do žestokog techno ritma. Pritom je jasna poveznica između sportskog terena i bojnog polja.

U drugom poluvremenu na scenu stupa hrvatska reprezentacija s »rezervne klupe« – žene sa Zavoda za zapošljavanje koje u obliku potresnih

ispovijedi iznose svoje slučajeve. Kao žrtve rata koje nisu izazvale niti ga vodile, a zatim i kao žrtve divlje i brutalne tranzicije, one postaju naše heroine hrvatskog teatra potlačenih. Na njihovom mjestu mogle su se naći i na tisuće drugih koji su izgubili posao ili ga svakodnevno gube, no budući da su žene općenito marginaliziran dio društva dobile su pravo na govor – makar s pozornice. S njihovim sudbinama mogu se identificirati svi oni čiju su vjeru u pro-

speritet samostalne Hrvatske zamijenili očaj i sustavni osjećaj besperspektivnosti.

Drugo poluvrijeme izgubljenih životnih utakmica izazvalo je pravi emocionalni potres u prepunom gledalištu riječkog HNK-a, u kojemu su u ovoj »svečanoj« prigodi čak spuštene i Glihine »Gromače«. Dugotrajnim pljeskom i ustajanjem gledatelji su odali počast ovim ženama koje je pregazila hrvatska ratna i tranzicijska zbilja, dajući im makar na taj simbolični način dostojanstvo.

Na kraju ipak ostaje gorak okus u ustima da iz topline gledališta narodnog kazališta možemo tek suosjećati, ali je pitanje koliko je u našoj moći išta promijeniti? Zato bi ovu predstavu prije svega trebali pogledati hrvatski političari, bezobzirni poslodavci i bahati tajkuni.

Kim CUCULIĆ

Nakon predstave protagonistice su ispraćene dugotrajnim pljeskom oduševljene i potresene publike

Drugo poluvrijeme izgubljenih životnih utakmica izazvalo je pravi emocionalni potres u prepunom gledalištu riječkog HNK-a